

Ο ΛΕΩΝ ΕΙΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΝ

ΜΥΘΟΣ

ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΛΑΦΟΝΤΑΙΝΟΥ.

Μέγα σχέδιον ὁ Λέων
 Ἐν τῷ νῷ ἐκυοφόρει
 Καὶ ὡς ἄλλος Ναπολέον
 Σείων τῶν μαχῶν τὸ δόρυ,
 Καὶ συνέδριον πολέμου
 Μελετῶν νὰ συγκροτήσῃ,
 Ἐστελλεν ἄχρι τῆς Αἴμου
 Τοὺς ἐν πράγμασι ν' ἀθροίσῃ.
 Σ' τὴν συνέλευσιν ἀθρόα
 Καὶ μικρὰ μετὰ μεγάλων
 Ἦλθον ἅπαντα τὰ ζῶα
 Μὲ ἀλαλαγμὸν καὶ σάλον.

Ἦδ' ἡ προὔκειτο τὰς πράξεις
 Καθενὸς νὰ διορίσῃ,
 Νὰ τὰ θέσ' εἰς παρατάξεις
 Καὶ μὲ βῆμα νὰ κινήσῃ.
 Ὁ ἐλέφας εἰς τὸν ὦμον
 Φέρων τ' ἀναγκαῖα σκεύη,
 Ἐμελλε καὶ εἰς τὸν δρόμον
 Ὅσους φθάσῃ νὰ φονεύῃ.

Δι' ἐφόδους ἀπεδύθη
 Καὶ ἡ ἄρκτος οὐδὲν ἤττον,
 Ἦ δ' ἀλώπηξ ἐνεκρίθη
 Σύμβουλος ἐξ ἀπορρήτων.

Χρήσιμος εὗρέθη φύσει
 Κάμνων μορφασμοὺς παντοίους
 Καὶ ὁ πίθηκ' νὰ συγχίσῃ
 Ἀπαντας τοὺς ἐναντίους.

— Εἰς τὰ ἴδι' ἄς ὑπάγουν
 Οἱ λαγοὶ αὐτοὶ κ' οἱ ὄνοι,
 Ὅταν πρόκηται νὰ φάγουν,
 Τότε εἶναι καλοὶ μόνοι.

Εἶπε κάποιος, — οἱ μὲν εἶναι,
 Δεῖλαιοι χωρὶς ἀνδρείαν,
 Οἱ δὲ ἄμυαλοι ὡς χῆναι,
 Ἐχουν γενναιοκαρδίαν;

Ὅχι, εἶπεν ὁ Μονάρχης
 Καὶ ἐκείνων εἶναι χρεῖα
 Ἐν καιρῷ καὶ αὐτοὶ τῆς μάχης,

Δὲν θὰ μένουν ἐν ἀργίᾳ.

Σαλπικτῶν μᾶς εἶναι χρεῖα,
 Οἱ δὲ ὄνοι ἂν γκαρίσουν,
 Δὲν εἶναι ἀμφιβολία
 Τοὺς ἐχθροὺς πῶς θὰ φοβήσουν.

Κ' οἱ λαγοὶ αὐτοὶ ἐπίσης
 Μᾶς χρειάζονται ἀκόμη,
 Ὅπως φέρουν τὰς εἰδεῖσεις,
 Πανταχοῦ ὡς ταχυδρόμοι.

Ὅλ' οἱ συνετοὶ μονάρχαι καὶ οἱ μᾶλλον νουνεχεῖς
 Διακρίνουν μετὰ πλείστης σκέψεως καὶ προσοχῆς,
 Καὶ τῶν πλεόν μικροτέρων ὑπηρετῶν τὴν ἀξίαν,
 Καὶ τὴν θέτουν ἀναλόγως εἰς ἐνέργειαν καμμίαν
 Πρὸς ἐνέργειαν ἐκείνων ἀμοιβαίως καὶ αὐτῶν,
 Εἰς ἀνθρώπους εὖ φρονούντας οὐδὲν εἶναι περιττόν.

Δ. Σ.

ΤΩΙ ΝΕΟΓΕΝΝΗΤΩΙ

ΠΛΑΤΩΝΙ ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Ν. ΨΑΘΗ.

Ναούρισμα.

Κοιμήθητι, ἰδρῶς γλυκὺς εἰς τὸ μέτωπόν σου ῥέει
 Ὡς δρόσος εἰς τὸ φύλλωμα τοῦ ῥόδου καὶ ναρκίσσου.
 Τοῦ βίου σου τ' ἀκάτιον ἀμέριμνον προσπλέει,
 Ἐφ' οὗ προσκλήθητ' ἡ χαρὰ προσπλέουσα μαζὶ σοι.

Κοιμήθητι, αἱ συμφοραὶ μακρὰν σου ζῶσιν ἤδη
 Τοῦ κόσμου τούτου δέχεσθαι τὰς μόνας εὐτυχίας,
 Τὸ κεκλεισμένον χεῖλος σου χαρᾶς μόνον προδίδει
 Χαρᾶς προδίδει κόρεσιν, χαρᾶς κ' εὐδαιμονίας.

Κοιμήθητι, οἱ ἀσπασμοὶ ἐκεῖνοι τῆς μητρὸς σου
 Ἀναγεννῶνται δι' ἐσέ, τὰ κρίνα καὶ τὰ ῥόδα
 Τὰ δροσιζόμενα ὑπὸ τῆς ἐσπερίας δρόσου
 Ἀνθοῦσιν ἀναμένοντα τὸν νεαρόν σου πόδα.

Ν. Γ. Π.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Ἐνεκα τῆς κατεστρεμμένης ἐκτυπώσεως τοῦ Β'. φύλλου λάβη τινὰ
 παρειαίφρησιν, ἃς ὡν σημειούμεν τὰ ἐν τῷ ποιήματι τοῦ Κυρίου Α.
 Σούτσου εἰσδύσαντα ὡς παραλλάσσοντα ἐν μέρει τὴν ἐννοιαν.

Σελὶς 59 Στίχη Β'. Στίχ. 36 ἀντὶ ὕλῃδεις γράφει ὕλῃδεις. Στίχ. 38
 ἀγάπην, γράφει ἀγάπην Στίχ. 38 ἀντὶ ἐπορώθη γράφει ἐπορώθη,

Σελὶς 60 Στίχη Β'. Στίχ. 11 ἀντὶ τόπον γράφει τόσον